

EEN ECHTE VRIEND

Soms is er een echte vriend die meer toegewijd is dan een broer. Spreuken 18:24

In het vorige verhaal gingen we met Spurgeon de grens over van Frankrijk naar Italië, we zullen daar nog eventjes blijven. In Italië zijn prachtige bergen, op een dag ging Spurgeon met een paar van zijn vrienden een berg op. Ze hadden nogal wat bagage, en die werd gedragen door muilezels, zodat ze niet alles zelf hoefden te dragen. Ze klommen en klommen, en uiteindelijk bereikten ze de top van de berg waar ze een even wilden uitrusten. Na een poosje besloten ze dat het weer tijd werd om naar beneden te gaan. Maar het pad was erg steil, overal lag sneeuw met losliggende stenen. Plotseling verloor een van de muilezels zijn grip en begon naar beneden te glijden. Ze keken allemaal angstig toe hoe hij bleef glijden en het leek erop dat hij van het pad zou glijden en een dodelijke val in de vallei zou maken. Er was niemand meer die iets kon doen! Maar net voordat hij zou vallen, zorgde iets ervoor dat hij wegdraaide en aan de rand van het pad tot stilstand kwam! Enkele mannen daalden af en brachten hem in veiligheid.

Maar weet je wat Spurgeon deed? Hij ging plotseling zitten en beroerde zicht niet meer! Normaal was hij niet bang, maar bij deze gelegenheid werd hij plotseling overmand door angst en wilde hij gewoon niet verder! Het moet van de schrik gekomen zijn toen hij dat arme ezeltje bijna van de berg zag vallen. Eén van zijn vrienden zei tegen Spurgeon: 'Zullen we teruggaan naar de top van de berg zodat we daar even kunnen bijkomen?' Spurgeon antwoordde: 'Geen sprake van, ik blijf waar ik ben!' Toen zei de vriend: 'Laten we dan verder gaan, ik houd één arm van je vast en een andere vriend houdt de andere vast.' 'Nee,' antwoordde Spurgeon, 'ik zet geen stap meer!'

Ze deden suggesties, ze drongen aan, ze moedigden aan, maar nee, Spurgeon wilde niet meer verder! En dus gingen ze allemaal bij hem zitten. Het was behoorlijk hoog in de bergen, 1219 meter boven zeeniveau, dus het was behoorlijk koud. De tijd verstreek en ze realiseerden zich dat het spoedig donker zouden worden. Nu het nog licht was, moesten ze doorlopen en zo snel mogelijk de dichtstbijzijnde stad zien te bereiken, want het zou erg gevaarlijk zijn om in het donker over een bergpad te reizen. De vrienden van Spurgeon keken elkaar aan en vervolgens naar Spurgeon, ze wisten niet meer wat ze moesten doen! De nacht op de berg doorbrengen was geen optie. Uiteindelijk kregen ze hem in beweging en bereikten ze veilig de stad. Later konden ze er allemaal om lachen, maar op dat moment was het erg beangstigend voor Spurgeon en erg moeilijk voor zijn vrienden.

De vrienden van Spurgeon lieten zien dat ze echte vrienden waren. Ze lieten hem op die berg niet in de steek. Ze bleven bij hem en toen hij daartoe in staat was, hielpen ze hem naar de stad. De Bijbel heeft het over 'een echte vriend die meer toegewijd is dan een broer' (Spreuken 18:24). Die Vriend is Jezus. Als Hij eenmaal je Vriend is, zal Hij je nooit verlaten, maar zal Hij altijd bij je zijn en je helpen.

Vertaald uit: Keep inching along and 51 other great stories.

